

faa dem, skal nedsættes med $\frac{1}{4}$ for hver, er i Overensstemmelse med den Maade, paa hvilken Grundbeløbene for Ægtepar er beregnet, jfr. ogsaa den gældende Invaliderentelov § 4, Stk. 5.

Det i Stk. 4 foreslaaede Børnetillæg betyder i Forhold til den gældende Ordning, hvorefter der intet Hensyn tages til Rentenyderens Forsørgerpligter, et væsentlig Fremskridt. Beløbene er ikke fastsat saaledes, at de i sig selv er tilstrækkelige til et Barns Forsørgelse, men under Hensyn til, at der ikke her er Tale om en isoleret Børneunderstøttelse, men om Tillæg til en Rente, mener man ej heller, at det vilde være berettiget at stille saadant Krav fuldt ud. Beløbene maa ses i Forbindelse med Renten, der atter maa forudsættes suppleret med, hvad Rentenyderen maatte kunne fortjene, eller med Tillæg efter Stk. 1 eller eventuelt efter Stk. 5. Ifølge Bilag 7 har ca. $\frac{1}{4}$ af Rentenyderne Børn under 15 Aar, og det samlede Antal af saadanne Børn er ca. 13 000.

Med Hensyn til det i Stk. 5 nævnte personlige Tillæg henvises til Bemærkningerne ovenfor under *g*.

Til § 41.

Den Skærpelse af Aldersrentelovens Fradragsregler, som blev gennemført i 1927, var saa vidtgaaende, at Reglerne nu ikke opmuntrer til Opsparing eller til i saa vid Udstrækning som muligt at udnytte den tilbageværende Erhvervssevne, men at de snaest virker hæmmende i den Henseende. Navnlig naar Fradragsreglerne ogsaa skal finde Anvendelse paa Invaliderentenydere, er det iøjensfaldende, at det ikke gaar an ved saa skrappe Fradragsregler at nedslaa Lysten til saavidt muligt at arbejde. Men ogsaa for de gamles Vedkommende er det urigtigt at skærpe Fradragsreglerne saa meget, ikke mindst naar det tages i Betragtning, hvor smaa Aldersrentebeløbene i sig selv er. Det hævdes da ogsaa fra flere Sider, at man mange Steder paa Landet og i mindre Byer, hvor man har et mere personligt Kendskab til Rentenyderne, ser igennem Fingre med de strenge Regler, idet man finder, at de virker urimeligt i det enkelte Tilfælde.

Naar det iagttages, at Fradragsreglerne ikke maa virke hæmmende eller for lidt opmuntrende paa Opsparingslyst og Arbejdslyst, maa Afgørelsen af, hvor Grænsen for Fradragsreglerne skal sættes, iøvrigt bero paa en Afvejelse af, hvorvidt man kan gaa indenfor de finansielt givne Rammer. Man vil her staa overfor Valget mellem en højere Rente og strengere Fradragsregler eller en

lavere Rente og lempeligere Fradragsregler. Da Regeringen finder det ønskeligt at forhøje Aldersrenten, anser man det ikke for muligt at gøre Fradragsreglerne fuldt saa lempelige som efter Loven af 1922, men Lovforslagets Regler betyder paa den anden Side en meget følelig Forbedring i Forhold til de gældende Regler.

Medens det fradragsfri Beløb efter den gældende Lov for Ægtepar er 200 Kr., 150 Kr. og 100 Kr. henholdsvis i 1) Hovedstaden og store Købstæder, 2) de øvrige Købstæder og 3) Landet og 100 Kr. for alle enlige Personer, udgør det fradragsfri Beløb efter Lovforslaget 40 pCt. af Grundbeløbet, d. v. s. for Ægtepar: 425 Kr., 365 Kr. og 302 Kr. henholdsvis i 1ste, 2den og 3die Kommune-gruppe, for enlige Mænd 283 Kr. 242 Kr. og 202 Kr. og for enlige Kvinder 264 Kr., 226 Kr. og 187 Kr.

Overstiger Indtægten det fradragsfri Beløb, skal ifølge Loven af 1927 50 pCt. af de nærmest efter det fradragsfri Beløb følgende 200 Kr. fradrages i Aldersrenten; af de næste 300 Kr. fradrages 75 pCt., medens yderligere Indtægtsbeløb fradrages fuldt ud. Disse Regler er i Lovforslaget erstattet med en Regel om, at 60 pCt. af den overskydende Indtægt fradrages i Renten (med eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—4). Denne Regel, der er meget lettere haandterlig, er ogsaa betydelig lempeligere for Rentenyderne. Under Hensyn til den betydelige Del af Udgifterne, som dækkes af de forsikredes Præmier, er det for Invaliderentenyderes Vedkommende bestemt, at Fradragsreglerne ikke skal kunne bringe Renten længere ned end til $\frac{1}{3}$ af Renten. Med Hensyn til den nærmere Virkning af Reglerne henvises til den som Bilag 4 trykte Oversigt.

Med Hensyn til Reglerne i Lovforslagets Stk. 3 om, hvorledes den Indtægt, der kommer i Betragtning ved Anvendelsen af Fradragsreglerne, skal udfindes, bemærkes følgende:

ad Nr. 1: 1. Punktum svarer til Aldersrentelovens § 7, Stk. 3, 1. Punktum. Den i 2. Punktum tilføjede Regel vedrørende forsikrede, der pludselig har mistet Muligheden for at opnaa den hidtidige Arbejdsfortjeneste, har man anset for nødvendig, navnlig under Hensyn til den Situation, der kan foreligge ved pludselig opstaaet Invaliditet; Reglen er iøvrigt i Overensstemmelse med Principet i Aldersrentelovens § 9, Stk. 3, jfr. ogsaa Forslagets § 55, Stk. 2.

ad Nr. 2: Svarer til Reglen i Aldersrentelovens § 7, Stk. 3, 2det Punktum. Med Hensyn til denne Regel finder man iøvrigt